

Бѣдняче

Упорито, мълчаливо,
 Отъ зори та чакъ до мракъ
 Тича малкия бѣднякъ
 Слѣдъ колитѣ съсъ топливо —
 Вжглищата, разпилени
 Низъ улици поледени,
 Кжсъ по кжсъ въ торба събира,
 Снѣженъ вихъръ го не спира.
 Кой ти гледа студъ и мразъ —
 Всѣко кжсче е елмазъ!

Отзарана той отмина
 Край загаснала камина
 Малки братчѣта, сестрички
 Съсъ помръзнали ржчички;
 И сега тамъ въ тъменъ кжтъ
 Тѣ треперятъ и шептятъ:
 „Боже, каква зима зла!
 Скоро, батенце, ела!
 Вънъ виелица лудѣй —
 Батенце, ела ни сгрѣй!“

И бѣднячето не спира,
 Черни кжсчета събира.
 Кой ти гледа студъ и мразъ —
 Всѣко кжсче е елмазъ!

Ранъ-Босилекъ